

(דניאל ז) וַאֲרוּ עִם עֲנַי שְׁמִיא, כְּבַר אֲנֹשׁ אֶתְהָ הוּא ועוד כתוב שעם ענני השמים שהם בחינת מלכות, "כבר אנש אתה" רומז לז"א שהוא כמראה אדם וְעַד עֵתִיק יוֹמִיא מָטָה ועולה ולוקח ז"א נרנח"י דישסו"ת ואח"כ נרנח"י דאו"א ונרנח"י דא"א וְקַדְמוֹהֵי הַקְּרְבוֹהֵי ולפני א"א הביאו את ז"א והוא שעולה בשבת במנחה עד עתיק יומין עד דיקנא דא"א. עַד כַּאן סְתִימָאן מְלִין. וּבְרִירָן טַעְמִין עד כאן סיים הרשב"י לגלות כל דברי הסודות וכל דרושי עולם האצילות, וכולם

הם מוטעמים בטעמים ברורים ואמיתיים.

זְכָאָה חוֹלְקִיהָ דְמָאן דִּידַע וַיִּשְׁנַח בְּהוֹן, וְלֹא יִטְעִי בְּהוֹן,
 אשרי חלקו למי שיודע ומשיגה ומתבונן בהם ולא יטעה בהם. דְּמְלִין
אֵלִין לָא אֶתְיָהִיבוּ, אֶלָּא לְמֵאֲרֵי מְדִין (מְאֲרִין) כי אלו הסודות לא נתנו אלא לעוסקים בסודות התורה, שהם הרבנים של רבני הפשט, כי רבני הפשט נקראים מארין ובעלי הסוד נקראים מארי דמארין, וגם נקראים "מארי מדין" שהם הצדיקים שיש בהם כל המדות הטובות שמנו חכמים, וכן הם החכמים הגדולים הרואים בשכלם ויודעים "מידות" הספירות וּמְחַצְדֵי חֶקְלָא והם הקוצרים את השדה העליון שהיא המלכות דאצילות, כלומר שקוצרים סודות התורה, דְּעָאֵלוּ וְנִפְקוּ שנכנסו בסודות התורה וגם ידעו לצאת בלי ספקות ובלי טעויות. דְּכַתִּיב, (הושע יד) **פִּי יִשְׂרָאֵל דְּרַכִּי יִי** הם הדרכים והשבילים של סודות התורה וְצַדִּיקִים יִלְכוּ בָם הם שיצליחו בגילוי סודות הללו וּפּוֹשְׁעִים יִכָּשְׁלוּ בָם ומי שאינו הגון נכשל בסודות כי מטעים אותם בתערובת סיגים בתוך הקדושה ובדברי שקר וכזב וטעויות רחמנא ליצילן.

מתאר לנו הזוה"ק מה שקרה בסוף "האדרא רבא", איך מתו ונסתלקו מן העולם לאחר גילוי הסודות, השלושה חברים שהם רבי יוסי בר יעקב, ורבי חזקיה, ורבי ייסא, וראו החברים איך שהמלאכים עם השכינה נושאים אותם למעלה ועצר אותם רשב"י.

**תַּאנַּא, בְּכָה רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְאַרְיִם קָלִיָּה וְאָמַר, אֵי
בְּמַלְיִן דִּילָן, דְּאַתְגַּלִּיין הַבָּא, אֶתְנַנְיִזוּ**

חֲבַרְיָא בְּאַדְרָא דְעֶלְמָא דְאַתִּי למדנו, בכה רשב"י מההתרגשות של

לימוד סודות התורה והרים קולו ואמר, אם בדברי הסודות שלנו שנתגלו כאן, היו

נגנזים החברים בחדר של עולם הבא, שהוא יסוד דבינה הנקרא אדרא דעוה"ב

וְאַסְתַּלְקוּ מֵהַאי עֶלְמָא, יְאוּת וְשִׁפִּיר הָוָה והיו מסתלקים מזה

העולם כדי שלא יתגלו הסודות לשאר בני האדם בעוה"ז, אם היה קורא כך טוב ויפה

היה, **בְּגִין דְּלֹא אֶתְגַּלִּיין לְחַד מִבְּנֵי עֶלְמָא** משום שעדיין לא

נתגלו הסודות לאחד מבני העוה"ז, **הָדָר וְאָמַר הַדְרֵי בֵּי, דְּהָא גַּלִּי**

קַמִּיָּה דְּעֵתִיקָא דְּעֵתִיקוֹן, סְתִימָא דְּכָל סְתִימִין חזר ואמר

חזורני בדברי, ורצוני שכל החברים ישארו חיים וקיימים בעוה"ז, שהרי גלוי לפני זקן

הזקנים שהוא א"א הנסתר מכל הנסתרים, **דְּהָא לָא לִיקְרָא דִּילִי**

עֲבִידְנָא, וְלֹא לִיקְרָא דְּבֵית אַבָּא, וְלֹא לִיקְרָא

דְּחֲבַרְיָא אֱלִין שהרי לא לכבוד שלי עשיתי, ולא לכבודו של בית אבא, ולא

לכבוד החברים הללו **אַלָּא בְּגִין דְּלֹא יִטְעוּן בְּאוֹרְחוּי, וְלֹא**

יַעֲלוּן בְּכַסּוּפָא לְתַרְעֵי פְּלִטְרוּי, וְלֹא יִמְחוּן בִּידֵיהוֹן אלא

גיליתי הסודות בעוה"ז, כדי שלא יטעו החברים בדרכי היחודים שצריך לייחד השכינה וכ"ז עושים ע"י הצדיקים שבעוה"ז, וכדי שלא יכנסו בבושה לשערי גן עדן העליון, ולא יהיה מי שימחה בידם מלהכנס שם, והקב"ה ישמח בהם, **וּפְתָא חוּלְקֵי עִמְהוֹן, לְעֵלְמָא דְאַתִּי** אשרי חלקי עמהם לעולם הבא כי שם נהיה כולנו כל החבריא קדישא ביחד.

תַּאנַּא, למדנו, **עַד לָא נִפְקוּ תְּבַרִּיא מִהוּא אֲדָרָא** עד שלא הספיקו החברים לצאת מאותו אדרא שהיא גורן עגולה **מִיתוּ** מתו **רַבִּי יוֹסִי בְּרַבִּי יַעֲקֹב, וְרַבִּי חִזְקִיָּה, וְרַבִּי יִיסָא**. במיתת נשיקה שנדבקו נשמותיהם בשכינה ששרתה על הפרסה, שהיא הפרוכת כדלעיל **וְחִמּוּ תְּבַרִּיא, דְּהוּוּ נְטֻלִין לֹוּן מִלְּאֲכִין קְדִישִׁין בְּתַהוּא פְּרָסָא** וראו החברים שהיו נושאים אותם מלאכים קדושים באותה פרסה, כי השכינה ונשמות הצדיקים היו שוכנים על אותה חופה כמש"כ בתחילת אדר. **וְאָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן מְלָה, וְאַשְׁתַּכְּכוּ** ואמר רשב"י איזה דבר ונשקטו ועמדו המלאכים, ולא עלו יותר עד שיסכים רשב"י, כי רצה להיות בטוח שמתו בנשיקה. **צֹוּחַ וְאָמַר, צַעַק וְאָמַר שְׁמַא חַס וְשָׁלוֹם גִּזְרָה אֲתַגְזֹר עֲלֵנָא לְאַתְעִנְשָׂא, דְּאַתְגַּלִּי עַל יְדֵנָא מַה דְּלֹא אֲתַגְלִי מִיּוֹמָא דְקָאִים מִשָּׁה עַל טוֹרָא דְסִינִי** אולי ח"ו נגזרה גזרה עלינו להענש, שהרי נתגלה על ידנו מה שלא נתגלה מיום שעמד משה על הר סיני, **דְּכַתִּיב, שְׁכַתוּב (שמות לד) וַיְהִי שֵׁם עִם יְהוָה אֲרֻבַּעִים יוֹם**

וְאַרְבָּעִים לַיְלָה וְגו'. מַה אֲנֵא הָכָא, אִי בְּגִין דָּא
אַתְעַנְשׂוּ מֵה אֲנִי, וּמֵה חֲשִׁיבוּתִי כִּאֵן אִם בְּגַלְלִי זֶה נִעֲנָשׁוּ.

שְׁמַע קָלָא, זְכָאָה אַנְתָּ רַבִּי שְׁמַעוֹן, זְכָאָה חוּלְקָךְ
וְחֲבֵרִיא אֱלִין דְּקַיִימִין בְּהַדָּךְ שְׁמַע רִשְׁבִּי קוּל, אֲשֶׁרִיךְ

רשב"י, אשרי חלקך, ואשרי חבריך אלו הנמצאים איתך, שלא תחשבו שנסתלקו מן העולם הזה מחמת עונשך, **דְּהָא אַתְגְּלִי לְכוּן מַה דְּלֵא אַתְגְּלִי לְכָל חֵילָא דְלַעִילָא** שהרי נתגלה לכם מה שלא נתגלה לכל צבאות של מעלה, (דף קמ"ד ע"ב) **אַבְל תָּא חֲזִי, דְּהָא פְּתִיב** אבל בא וראה הטעם

שמתו השלושה חברים שהרי כתוב, (יהושע ו) **בְּבִכּוּרוֹ יִסְדְּנָהּ וּבְצַעֲרֹהּ יִצִּיב דְלַתִּיהָ** וסוד הענין הוא, כי בזמן חיבור האדרא היה היחוד

גדול למעלה, ואז ע"י גילוי הסודות עלו החסדים המתפשטים בת"ת נצח הוד דז"א להאיר למעלה, לתקן פרצוף הנוק', ומאלו הג' חסדים היו שרשי נשמותיהם של השלושה חברים,

כמש"כ בתחילת האדרא, וכשהחסדים עלו, גם נשמותיהם שהם ענפיהם עלו, וז"ש בבכורו שהוא החסד הראשון מן השלושה חסדים המגולים יתחיל התיקון של המלכות, וזהו שאמר

"בבכורו ייסדנה", יעשה היסוד וההתחלה של תיקון המלכות, ובצעירו בחסד האחרון מהשלושה חסדים "יצִיב דלתייה" יסיים התיקון. **וְכָל שְׁפַן דְּבַרְעוּ סָגִי**

וְתַקִּיה, אַתְדַּבְּקוּ נַפְשֵׁתְהוֹן בְּשַׁעֲתָא דָּא דְאַתְנַסִּיבוּ וכל שכן שאלו החברים ברצון גדול עז וחזק, נתדבקו נפשותם בשעה זו שנלקחה מהם נשמתם מגופם בנשיקה. **זְכָאָה חוּלְקִיהוֹן, דְּהָא בְּשִׁלְמוֹתָא**

אַסְתַּלְקוּ אשרי חלקם שהרי בשלמות נסתלקו.

הלימוד היומי